

HOE GODDELIJKE OPENBARING WERKT

Preek door Ds. Michael D. Gladish

Alhoewel niet een “tekst” in de gebruikelijke zin, wordt ons hoofdthema van deze morgen in de Hemelse Verborgenheden, paragraaf 5952 in de volgende woorden gevat. Uw bijzondere aandacht wordt gevraagd, aangezien de lezing u zou kunnen verrassen:

“...de Heer leert niemand openlijk waarheden, maar leidt door het goede tot het denken van wat waar is, en zonder dat de persoon het weet inspireert Hij ook het gewaarworden en de daaruit voortvloeiende keuze dat iets waar is omdat het Woord dat verkondigt, en omdat het daarmee in lijn licht. Dus past de Heer waarheden aan overeenkomstig met de ontvangst van het goede door ieder persoon en... dit gebeurt overeenkomstig met iedereen zijn affecties, dus in vrijheid”

Het antwoord lijkt zeer duidelijk: Hij verteld ons eenvoudig wat Hij wil dat we weten. Of om het in meer verfijnde termen te zetten, Hij kiest een ontvankelijk persoon, inspireert hem of haar met een visie of idee van waarheid en zorgt er dan voor dat deze persoon die waarheid via het een of andere natuurlijke medium aan anderen communiceert. Het lijkt uiterst eenvoudig. Maar zoals iedereen weet die geprobeerd heeft met iemand anders te communiceren, dit werkt niet altijd. In feite, als de andere persoon ook maar even zijn aandacht ergens anders heeft, werkt het bijna nooit.

Dus wat doen we? Goed, ten eerste zullen we natuurlijk proberen de aandacht van die andere persoon te krijgen. Als we dat eenmaal gedaan hebben, dan moeten we spreken in termen die hij of zij kan begrijpen, hetgeen betekent, termen waar hij of zij vertrouwd mee zijn, hetgeen betekent, we moeten termen gebruiken van dingen die hij of zij reeds kent. Dit brengt ons terug tot de Heer en hoe hij met ons communiceert, hetgeen ons weer helemaal terug voert tot ons hoofd thema, namelijk, dat “...de Heer niemand openlijk waarheden leert, maar **leidt door het goede tot het denken** van wat waar is.” Dus Hij “past waarheden aan overeenkomstig met de ontvangst van het goede door ieder persoon en... dit gebeurt overeenkomstig met iedereen zijn affecties, dus in vrijheid...”

Wat we hier in wezen hebben is niet zo zeer een uitspraak over hoe de Heer onderwijst, als wel over hoe Hij ons inspireert om te leren. Maar, dat is dan precies het zelfde, of niet soms? Slechts in het geval met de Heer is het vooral de manier waarop Hij ons motiveert en inspireert, want Zijn bedoeling is niet dat we slechts gevuld zullen worden, als emmers, met informatie, maar dat we in vrijheid, alsof vanuit onszelf, de dingen ontdekken die belangrijk voor ons zijn en ons gelukkig maken.

Dus lezen we dat “de Heer iemand niet openlijk waarheden onderwijst.” In feite, verteld Hij ons helemaal niets. Hij geeft ons bronnen van informatie en Hij leidt ons tot hen (of hen tot ons) zodat wanneer we klaar zijn we hen met affectie kunnen accepteren alsof ze van ons waren, op de een of andere wijze het product van onze eigen wil of gedachten.

Maar wacht even. Lijkt dit niet onverenigbaar met de gehele opzet van het Oude en Nieuwe Testament? En met de tien geboden? En met alle voorschriften en bepalingen van de kinderen van Israël? En met "het Woord van de Heer" dat tot de profeten gekomen is? Zou het mogelijk kunnen zijn dat de Bergrede niets nieuws was? Om het nog botter te zeggen, wat anders kon de Heer hebben bedoeld in het Evangelie van Johannes toen hij zei, Een nieuw gebod geef Ik u... "?

WAT IS GODDELIJKE OPENBARING eigenlijk?

Eén van de belangrijke punten die ik hoop dat u deze morgen zal herinneren is dat Goddelijke Openbaring niet alleen Goddelijke Informatie is. Het is niet alleen maar een bron van het ware. Het is niet minder dan een uitdrukking van Goddelijke affectie, liefde of gevoel.

Openbaren betekent openen, onthullen, tonen of laten zien, iets toestaan gezien te worden. Bij de Heer betekent dat daarom, ZICHZELF tonen of laten zien - niet alleen maar, in feite vooral niet alleen maar Zijn gedachten of wijsheid, die liggen tenslotte ver buiten iets dat wij zouden kunnen begrijpen, maar meer in het bijzonder Zijn liefde. Inderdaad, het is liefde die bruggen bouwt, het is liefde die verbindingen legt met mensen, de gedachten van het verstand dienen slechts als basis om over deze dingen te praten.

De waarheid is, het ware is toch alleen maar een vorm van het goede. Het is het Goddelijke goede verpakt als het ware, of met de woorden van de Geschriften, het is het goede "zichtbaar gemaakt voor de het verstand." Als we ons dit realiseren wanneer we sommige van de leerstellingen van de openbaring lezen, kunnen we misschien op prijs stellen hoe belangrijk het is om het gevoel te krijgen van wat daar staat, zelfs meer dan de informatie op zich of wat daar wordt ingegeven.

Laten we eens denken aan het Woord zoals we dit kennen. Wist u dat alle 10 geboden zeer bekend waren in de wereld voordat ze vanaf de berg Sinaï werden gegeven? Ze waren niet nieuw. Slechts de vorm was nieuw, vooral de manier waarop ze gegeven werden. En er wordt ons in de Geschriften verteld dat de manier waarop ze werden gegeven specifiek ten doel had dat de joden God zouden erkennen als de bron van deze wetten en zich tot Hem zouden keren voor de hulp die ze zo verschrikkelijk hard nodig zouden hebben om ze te behouden. In wezen, vertelde God hen helemaal niets dat ze nog niet wisten, Hij probeerde een diepe en blijvende indruk op hen te maken zodat ze zich zijn liefde en bezorgdheid voor hen zouden herinneren.

Het was nagenoeg hetzelfde met de rest van de wetten en de profeten, zelfs wetten over voeding en gezondheid zoals die voor melaatsheid en besnijdenis: - de joden waren niet dommer dan enig ander volk, en in vele gevallen waren hun wetten niet veel anders dan die van andere omringende volken; zij zullen niet al te veel jaren in de woestijn nodig gehad hebben om te begrijpen dat bepaalde dieren gevaarlijk waren om te eten en enige, tamelijk drastische, rituelen van persoonlijke hygiëne noodzakelijk waren. Dus lezen we dat God deze dingen gebod, en toch lezen we in de Geschriften dat "...de Heer leert niemand openlijk waarheden, maar leidt door het goede tot het denken van wat waar is.

Vrienden, maak hier niet uit op dat God niet werkelijk tot de kinderen van Israël sprak! Dat zeg ik niet. Het punt is dat Hij tot hen in termen sprak die ze konden begrijpen, in feite sprak Hij vaak tot hen over dingen die ze reeds kenden, maar Hij deed het op zo'n manier om voor hen te bevestigen dat deze dingen vanuit de hoogste autoriteit gedaan moesten

worden. Het was het zelfde in het Nieuwe Testament: Jezus stelde vaak Zijn leerstellingen tegenover die van de Joodse traditie, zeggende: “Gij hebt gehoord, dat tot de ouden gezegd was...” en verder, “maar Ik zeg u...” Toch, tijdens preken en onderwijzen, was Zijn meest gebruikelijke methode passages uit de Geschriften van het Oude Testament te citeren en op zo'n manier dat dit er een nieuw licht op scheen, alhoewel de woorden en begrippen reeds bekend waren.

Nu zou u kunnen denken, “...Maar God openbaart wel zeker nieuwe ideeën! “Ja, natuurlijk doet Hij dat; Hij is uiteindelijk verantwoordelijk voor alle ideeën in het heelal. Ze vloeien allemaal vanuit zijn liefde en wijsheid. Maar de aard van openbaring is dat deze ideeën in vrijheid ontvangen worden, alsof vanuit onszelf. Daarom lezen we, “de Heer past waarheden aan overeenkomstig de ontvangst van het goede bij ieder persoon; en dit gebeurt overeenkomstig iedere persoon zijn affectie, dus in vrijheid.”

Laten we een voorbeeld nemen: Veronderstel dat u een visioen van de Heer heeft; neem eens aan dat Hij in werkelijkheid persoonlijk bij u komt. Tenzij u reeds enig idee over Hem hebt zult u geen basis hebben om zelfs te realiseren dat het de Heer is. U zou het kunnen afdoen als een zeer vreemde ervaring, een zinsbegoocheling, een chemische reactie, of misschien als de discipelen op weg naar Emmaus, gewoon een ander mens die u pad kruist. En als Hij u verteld dat Hij de Heer is, nou ja, hier zal u natuurlijk aan twijfelen tot u in uw eigen gedachten ervan overtuigd bent dat het waar is. Maar waar komen uw gedachten vandaan? Zeker! Voorafgaande ervaringen. En hoe krijgen we die? Tja, ervaringen zijn niet iets waarvan we over het algemeen zeggen dat ze door de Heer aan ons geopenbaard worden, alhoewel Hij ons al onze zintuigen geeft; maar ervaring wordt voor ons waarheid afhankelijk van de manier waarop het in ons verstand wordt gerangschikt, en die rangschikking vindt plaats overeenkomstig onze affecties.

Nu hebben we een ernstig probleem: indien alles aangepast of veranderd wordt aan onze staat van ontvangen, waar is de uiteindelijke- of absolute waarheid?

Het antwoord is angstwekkend maar zeer, zeer belangrijk. Het geeft niet hoe veel de Heer van Hemzelf aan ons zou openbaren, omdat Hij oneindig is en wij sterfelijk zullen we nimmer de absolute waarheid kennen. Het zal altijd aan ons worden aangepast. Daarom zijn de leerstellingen over de innerlijke of geestelijke betekenis van de Schriften zo belangrijk. Door hen kunnen we erop vertrouwen dat hoe onbeholpen de boodschap in sommige delen van de openbaring ook kan zijn aangepast, hoe hard of eigenaardig het soms wordt uitgedrukt, we kunnen steeds door de Schriften in contact komen met de Heer vanwege de connectie die onafscheidelijk in de openbaring zelf is ingebouwd. Bepaalde natuurlijke ideeën maken een verbinding met bepaalde geestelijke ideeën, of we ze begrijpen of niet. Maar let wel, voor ons doen ze dit alleen wanneer we hen met de juiste affectie benaderen en ontvangen. En dit betekent dat we opnieuw op het uitgangspunt zijn aangekomen, want het betekent dat waar het om draait is affectie, niet de gedachten, liefde, niet wijsheid, het goede, niet het ware. Met andere woorden, het ware IS in wezen slechts een vorm van de organisatie van het goede.

Nu kan het er op lijken dat ik u vanmorgen door heel wat, tamelijk abstracte, redeneringen heb meegevoerd. Maar de toepassing is zeer direct. Vergeet niet dat de Heer zei, “Als gij in mijn Woord blijft, zijt gij waarlijk discipelen van Mij, en gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken” (Joh. 8: 31-32)? De laatste woorden van deze leer zijn zeer bekend en worden vaak buiten hun verband aangehaald, maar de eerste woorden zijn het belangrijkste, want we kunnen de waarheid niet kennen, en de waarheid kan ons niet vrij

maken als we niet in het Woord van de Heer blijven, dat wil zeggen het ervaren, overeenkomstig ermee te leven, vooral vanuit het hart, met de affectie, dat is wat werkelijk in ons leeft.

En herinner ook waar hij zei, "Gij onderzoekt de Schriften, want gij meent daarin eeuwig leven te hebben; en deze zijn het die van Mij getuigen" (Joh. 5: 39)? De volgende zin is, "en toch wilt gij niet tot Mij komen, om leven te hebben."

Dit is de achtergrond van de leerstellingen van de Nieuwe Kerk dat het minder belangrijk is wat we geloven dan dat we geloven en oprecht vanuit het hart geloven. Als de toewijding tot de Heer - God, op welke beperkte manier we Hem ook maar begrijpen - aanwezig is, kan Hij die toewijding gebruiken om leven te inspireren en een verbinding met Hemzelf te vestigen. Daarom kunnen mensen van iedere godsdienst op aarde gered worden. En daarom zijn allerlei soorten Goddelijke Openbaringen gegeven, inclusief de Openbaring voor de Nieuwe Kerk - niet dat de één niet beter is dan een ander onder bepaalde omstandigheden of nauwkeuriger in inhoud of wetenschappelijke termen, maar in wezen is het DOEL altijd, de liefde en autoriteit van God te openbaren in termen die aan ons bekend zijn. Als dat ons laat hunkeren of smachten om te weten wat Hij van ons wil, dan is Zijn doel bereikt, want wanneer we Hem oprecht vragen, kan Hij ons geven waar we ook maar behoefte aan hebben.

"Het rationele," lezen we, "wordt niet uit kennis en cognities geboren, zoals mensen veronderstellen, maar uit de affectie voor hen... Op zichzelf zijn feiten en cognities niets anders dan dode dingen, of instrumentale oorzaken, die levend worden gemaakt door het leven dat aan affecties toe behoren" (HV 1895).

Voor wat openbaring betreft, "De engelen zeiden dat het Woord van de Heer een dode letter is, maar dat in iedereen, wanneer hij het leest, het door de Heer levend gemaakt wordt, bij ieder overeenkomstig zijn vermogen om het te ontvangen, en dat het levend gemaakt wordt overeenkomstig met het leven in zijn naastenliefde en overeenkomstig met zijn staat van onschuld" (HV 1776).

De reden is, "Het menselijk verstand is geen verstand tenzij de wil er in aanwezig is, want het leven van het verstand wordt vanuit de wil ontvangen. Deze overweging toont ook wat waarheden zijn zonder het goede, namelijk dat ze helemaal geen waarheden zijn, en dat het goede de bron is waaruit ze hun leven halen..." (HV 3849:2).

Laten we deze ochtend bidden dat ons hart niet alleen vervuld zou mogen worden met de hunkering dat de Heer Zijn wil gedaan wordt, maar ook met de voldoening van het weten, echt weten, dat het gedaan wordt wanneer we ons oprecht, eerlijk en getrouw tot Hem richten in alles wat we doen, ons realiserend dat ons leven niet van onszelf is, dat de Heer bij ons is wat er ook gebeurt, en dat we altijd in iedere vorm van Openbaring meer te leren hebben als we er voorbereid en ontvankelijk voor zijn.

Amen.

Lezingen:
I Samuel 15: selectie tot v. 23
Psalm 119: 25 - 40
HV 1776 & 5952 (of 3849).